

METOD (1) *sb m*

[metod], **metodus** *a.* metod, **[metodusz]**.

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg G metodu. ◊ [A metod. ◊ pl G metodusz(o)w.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: metod, metoda.

Zasady, reguły postępowania [methodus – krotka dróga, krótki obyczaj ku osiągnięciu a sprawowaniu się w której nauce Mącz 219c; sposób, postępek – methodus Cn]:

[metod czego: Obiecali, iż się tą nauką chcą rządzić, [...] a metodu jej właśnie wyrozumiewać AktaSynod I 183; iżby się w prawdziwy jeden metod tej nauki wprawili AktaSynod I 184.]

Wyrażenie przyimkowe: »z metodu swego« = swoim zwyczajem: á tym ia mnief mowić będę/ iż ty mnief mnie mowić zołtawifz z Methodu fwego. OrzRozm Q2.

[Cf W tym Dyáлогу/ pokázuię fye METHODVS, to ieft/ Drogá ku prawdziwey Exequucyey. OrzRozm A].

a. *[Dzieło zawierające zbiór podstawowych wiadomości z pewnej dziedziny: W Librariei za sie [...] rzeczy y xiegi thym sposobem popiszane są [...] Methodus Confessionis [...] Libri in sedecimo [...] Methodus Morientium [...] Methoduszow 24 [1592 r.] InwBibl 194.]*

Synonimy: postępek, sposob.

MM